

τίσω, ἄ, ναι, ὅς τιν φυλικὴν σας ἐπιστολήν, οὐ στάσου νὰ ἐνθιμιθῶ, γράφαι, τὴν ὁποίαν ἔλαβον, οὐ, πῶτε τὴν ἔλαβον, ἄ, νὲ, χθὲς, προχθὲς, ὄχι, ἀντυπροχθαίς. Ἰς αὐτὴν μὲ ἐγράφεται, ὅτι, ἄ, νὲ, ὅτι, μὲ ἐπιθυμήσατε πολλὴ καὶ ὅτι μ' εὐχαριστῆται διὰ τὰ λουκούμια τὰ ὅπια σας ἔστιλα· νὰ εἶχα τὸρα καμπόσα λουκούμια δὲν ἦτο κακὶ δουλιὰ.

— Νὰ εἶχα καμπόσαις ξυλιαῖς, εἰπὲ καλήτερα. . . Μπρὲ ἀδελφε, τί εἶν' αὐτά; εἶπες ὅτι ὑπῆγες καὶ εἰς τὸ ἐλληνικὸν σχολεῖον.

— Ναι, ἀλλὰ δὲν ἐκάθησα καθόλου, ἀπεκρίθη ὁ γραμματεὺς.

— Καὶ δὲν φθάνουν αἱ ἀνορθογραφίαι, ἀλλὰ σὺ ἐπρόσθεσες καὶ ἄλλα, τὰ ὅποια ἐγὼ δὲν σὲ ὑπηγόρευσα.

— Ὅλας ἐκεῖνας τὰς λέξεις δὲν τὰς εἵπατε; ποῦ ἤξευρα ἐγὼ, ποίας ἔπρεπε νὰ γράψω καὶ ποίας ν' ἀφήσω!

— Γκρεμίσου ἀπ' ἐδῶ· σὺ εἶσαι καλὸς διὰ νὰ τρώγῃς μόνον.

— Καὶ ν' ἀνοίγω τὴν πόρτα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ θυρωρὸς.

Ὁ ἄρχων ἐγράψε μόνος τὴν ἐπιστολήν του.

Ἦτο ἡ ἔκτη ὥρα μ. μ. καὶ ὁ ἄρχων, μὲ ὅλον τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν μεγάλην του περιουσίαν, ἦτο ἀναγκασμένος νὰ τρώγῃ, δασάκις ἡ πείνα ἠνόχλει τὸν στόμαχόν του· διέταξε ὅθεν νὰ ἐτοιμάσῃσι τὸ γεῦμα. Ἀλλ' ἀλλοίμονον! οὐδὲν ὑπῆρχε φαγώσιγον· τὸ ψητὸν ἦτο ἄψητον, ὁ ζωμὸς καθ' ὑπερβολὴν ἀλατισμένος· ὁ νέος μάγειρος εἶχε βάλει μοσχοκάρυα εἰς ὀξαλίδα, σικύδια εἰς γλύκισμα ἐξ ὠν καὶ ἀνθόνερων ἐντὸς ψητοῦ.

Ἰδὼν ταῦτα ὁ ἄρχων ἀπώλεσε πλέον τὴν ὑπομονὴν καὶ ὕβρισε πάντας αὐτοῦ τοὺς ὑπηρέτας, οὓς διέταξε ν' ἀναλάβωσι τὰς προτέρας αὐτῶν θέσεις. Τότε εἶχεν ἐννοήσει ὅτι, τὸ ρητὸν ἐκεῖνο: « ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐκεῖ καὶ μετέτω, » εἶναι ὀρθότατον.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ.

Ὁ γεννηθεὶς ἐντὸς πορφύρας. Εἰς τὴν Ἀλεξανδριάδα αὐτῆς, Ἄννα ἡ Κομνηνὴ λέγει, ὅτι, Πορφύρα ἦτο τὸ ὄνομα τετραγώνου τινὸς κτιρίου, κειμένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ περιβόλου τῶν ἀνακτόρων καὶ ἔχοντος στέγασμα πυραμιδοειδές. Τὸ ἔδαφος καὶ οἱ τοῖχοι ἦσαν ἐκ λαμπροῦ μαρμάρου. Αὐτὸ οἱ Βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες μετέφεραν ἐκ τῆς Ῥώμης εἰς τὴν νέαν αὐτῶν καθέδραν ἀδραῖς δαπάναις. Τὸ χρῶμα αὐτοῦ ἦν πορφυροῦν ἐκτὸς μικρῶν τινων λευκῶν κηλίδων.

Τὸ χρῶμα τοῦ μαρμάρου ἔδωκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ κτίριον, τὸ δὲ κτίριον εἰς τὸν βασιλόπαιδα, τὸν γεννηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ, βασιλεύοντος τοῦ πατρὸς του.

Γνωρίζομεν ὑπὸ τὸ ὄνομα, Πορφυρογέννητος, Κωνσταντῖνον τὸν Ζ'.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

Οἱ Σίναι εἰσὶν οἱ ἐπιτηδειότεροι εἰς πᾶν εἶδος τέχνης, καὶ κυρίως εἰς τὴν ζωγραφικὴν· διὰ μόνων δὲ τῶν χειρῶν ποιοῦσιν ἔργα τοσοῦτω τέλεια, ὥστε οὐδὲν ἄλλο ἔθνος δύναται νὰ τοὺς μιμηθῇ.

Ὅταν ἐργάτης τις κατασκευάσῃ καλὸν τι ἔργον, τὸ φέρει εἰς τ' ἀνάκτορα, ζητῶν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τὴν ἀμοιβήν, ἣν φρονεῖ ἀνάλογον τῆς λεπτότητος τῆς ἐργασίας του. Ὁ ἡγεμὼν διατάσσει νὰ ἐκθέσῃσι τὸ ἔργον παρὰ τὴν θύραν τῶν ἀνακτόρων ἐπὶ ἐν ἔτος. Ἄν ἐκ τῶν διαβατῶν εὕρῃ τις ἑλλειψίν τινα, ἢ ἐργασία ἀπορρίπτεται, ὁ δὲ ἐργάτης οὐδεμίαν ἀμοιβὴν λαμβάνει· ἂν ὅμως συμβῇ τοῦνκντίον, τότε ὁ ἐργάτης ἀμειβεταὶ καὶ